

ולכן ממילא אם ניקח את המניין שנים שהיה צריך לחיות והוא 1000 שנה כיומו של הקב"ה, ונוריד מכאן את השעה שבה חטא ודנו אותו, שנגזר עליו למות, כאמור: "כי ביום אכלך ממנו מות תמות":

$$70 = 1000 - 930 = 1000 - 1000 * \frac{22.32}{24}$$

ואמרו במדרש על פסוק (בראשית ג, ז): "ותפקחנה עיני שניהם גו': וישמעו את קול ה' אלהים מתהלך בגן לרוח היום וגו'", רבי לוי ורבי יצחק, רבי לוי אמר מת אותו שבגן [משמע שדורש "מתהלך", מת הילך, אותו שבגן כלומר אמרו המלאכים האדם ואשתו עומדים למות כי חטאו], רבי יצחק אמר מת הלך לו [דורש מתהלך, מת הלך כלומר אמרו האדם ואשתו הרי אכלנו ולא מתנו והלך המות מאיתנו], אַתְּמָהָא, אַמְרַ לְהֶם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְרוּחַ הַיּוֹם, לְרוּחַ הַיּוֹם, הַרְיִנִי מַחְיָה לֹא אֶת הַיּוֹם [ולכן אתם לא מתים כי היום התרווח לא כמו שחשבתם יום אחד אלא אלף שנים], כִּי אֶמְרָתִי לֹא (שם ב, ז): כי ביום אכלך ממנו מות תמות, אין אתם יודעים אם יום משלי אם יום אחד משלכם, אלא הרי אני נותן לו יום אחד משלי שהוא אלף שנים, והוא חי תשע מאות ושלשים שנה ומניח לבניו שבעים, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (תהלים צ, י): יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה. ולכן הדילוג אלף שנים חותך את הפס' **מתהלך בגן לרוח היום** הנ"ל.

ומה שאומר דויד המלך ע"ה (תהלים צ) יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה, הטווח של שבעים עד שמונים, יתכן שרומז לתחילת דין עד סוף דין, כי תחילת הדין היתה בשעה אחת עשרה וקצת 22.08 יתכן שמדובר ששפט את הנחש, וסוף הדין ששפט הקב"ה את האדם היתה בשעה 22.32 וכולו התארך כרגע אחד (273 חלקי שעה⁴). ויש ספק האם הדין מתחיל מתחילת דין או מסוף דין, ולכן דויד ע"ה לא ידע מתי הוא ימות ממש כמובא במס' שבת ששאל את הקב"ה הודיעני קיצי ומידת ימי מה היא ולא השיב לו אלא שימות בשבת. ולכן אומר במזמור על דרך האפשר משבעים עד שמונים שזה השעה שדנו את אדה"ר.

ומכיון שדויד המלך מושרש במלכות הוא אומר (תהלים צ) יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה, שהם ו"ק ומלכות כל אחד כלול מעשרה עולים שבעים וכ"כ בזוהר (הקה"ז יא ע"א) ואדם הראשון שהוא אדם קדמון בחינת אלף נתן לדויד שבעים שיתקן את אותם בחינות והוצרכו האבות לשוב לתת לדויד עוד שבעים, כי כל אחד היה צריך לחיות כמניין אביו ואם תסכם את החוסרים תמצא עולים שבעים.

⁴ ויתכן שאדם הראשון היה בן יותר מ-930 שנה כגון 930.5 (וא"כ דויד חי פחות משבעים מעט) ואז אם תחשב תמצא ההפרש בין תחילת דין לסוף דין כ-273 חלקי שעה בלבד שהם רומזים לרג"ע באפו, חיים ברצונו. ואם תחשב את זמן סוף הדין הוא:

$$Din_{end} = \frac{1000 - 70}{1000} * 24 = 22.32 \text{ [שעות]}$$

חמן תחילת הדין הוא:

$$Din_{st} = \frac{1000 - 80}{1000} * 24 = 22.08 \text{ [שעות]}$$

וההפרש ביניהם:

$$\Delta Din = 22.32 - 22.08 = 0.24 \text{ [שעות]} = 0.24 * 1080 \cong 260 \text{ [שעה חלקי]}$$